

БОЛНО ДЕВОЈАЧКО ИЗРАСТАЊЕ У ЈЕДНОЈ ЈАГОДИНИ

Роман *Ошварање лујке* Босилјке Пушић говори о болном израстању једне девојчице у Јагодини, Ћуприји или некој сличној вароши у Србији. Си-же књиге носи јасне ознаке своје средине у предратној, ратној и послератној Србији, које свако може лако препознати, али Пушићкина Србија је, у исто време, таква да може постојати било где на свету.

У овој књизи има грубих речи и припростог србијанског некњижевног говора, али она је ипак топла и мила.

На први поглед заблудео у фолклор, роман *Ошварање лујке* ауторка је написала за историју српске књижевности.

У њему млада јунакиња једног тренутка путује возом звучног назива-*симџлон* у Београд, носећи мајци у болницу корпу болесничких понуда. У корпи се уз остало налази и благотворан млад сир, који болесници треба да донесе здравље. Али кап сурутке из корпе на кицошко одело нервозног сапутника постаје разлогом да се понуде избаце кроз прозор. Угрожена болесница остаје без ћеркине благотворне помоћи.

Овако је нервозна, журајива књижевна критика 1985. године, кад се *Ошварање лујке* први пут појавило, избацила из воза српске књижевности ову лепу и тужну књигу. Једног дана она ће морати да се осврне за собом и да погледа шта је урадила.